

T.C.
ENERJİ VE TABİİ KAYNAKLAR BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

100
TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN YÜZÜNCÜ YILI
7/16298
GK 14
GÜNLÜDÜR

Sayı : 64272063-610- 294951

Konu : Yazılı Soru Önergesi (7/16298)

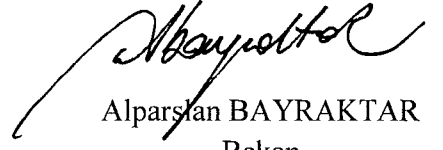
25 Kasım 2024

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi : 30.09.2024 tarihli ve E-43452547-120.07.04-1501035 sayılı yazınız.

İstanbul Milletvekili Sayın Çiçek OTLU'nun tarafıma tevcih ettiği 7/16298 esas numaralı yazılı soru önergesi, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 99 uncu maddesi gereği ekte cevaplandırılmaktadır.

Bilgilerinizi arz ederim.

Alparslan BAYRAKTAR
Bakan

Ek: 7-16298 Esas Numaralı Önerge Cevabı (2 Sayfa)

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SAYIN ÇİÇEK OTLU'NUN
YAZILI SORU ÖNERGESİNE İLİŞKİN CEVAPLAR

DÖNEM
28/2

ESAS NO
7/16298

Maden sahalarında arama ve işletme ruhsat süreçlerinden sonra ruhsat sahipleri tarafından madencilik faaliyetlerine başlanabilmesi için “işletme izni” alınması gerekmekte olup, mevcut sahaların çok küçük bir alanına tekabül eden ve fiili olarak madencilik faaliyetinin yürütüldüğü alanı ifade eden işletme iznli alanlarda faaliyete başlanabilmesi için izin alanına yönelik olarak 3213 sayılı Maden Kanunu’nun 7’nci maddesinde belirtilen; mülkiyet izninin (orman/mera/tapulu arazi vb.), ÇED Belgesi’nin, İş Yeri Açma ve Çalışma Ruhsatı’nın ve ilgili Bakanlık/Kurumlardan alınması zorunlu olan diğer tüm izinlerin (Sit, Milli Parklar, Turizm Bölgeleri Alanları ve Merkezleri ile Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri ve duyarlı bölgeler için vb.) tamamlanması gerekmektedir.

Yapılacak olan madencilik faaliyetinin çevreye olan etkilerinin yerel halkla beraber ilgili kurumlarca etraflıca değerlendirildiği söz konusu izin süreçlerini tamamlayamayan hiçbir ocağın açılmasına ise Bakanlığımızca müsaade edilmemekte olup, bu bağlamda tek başına arama ve/veya işletme ruhsatına sahip olunması fiili olarak madencilik faaliyetlerinin başlatılabilmesi için yeterli olmamaktadır.

Madencilik faaliyetlerine başlanabilmesi için gerekli olan izinler de dahil olmak üzere maden ruhsatları ile ilgili tüm iş ve işlemler ise 3213 sayılı Maden Kanunu ve Maden Yönetmeliğinde yer alan hükümler çerçevesinde yürütülmektedir. Bu çerçevede herhangi bir şahıs veya şirkete özel bir uygulama yapılması söz konusu değildir.

Bununla birlikte siyanür; sadece altının cevher olarak üretimin yapıldığı tesis sürecinde kullanılan bir madde olup, altın dahil hiçbir madenin aranması aşamasında siyanür kullanımı söz konusu değildir. Siyanürün kullanım kısıtları ise 2872 Sayılı Çevre Kanunu kapsamında Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından belirlenmektedir.

Maden sahaları 3213 sayılı Maden Kanunu kapsamında madencilik faaliyetleri bakımından Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (MAPEG) tarafından, 2872 Sayılı Çevre Kanunu kapsamında çevresel etkiler bakımından Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı tarafından, 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında iş sağlığı ve güvenliği bakımından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından periyodik olarak denetlenmekte olup, yapılan bu denetimlerde mevzuata uygun çalışılmadığının tespiti halinde MAPEG tarafından çevre ve insan sağlığına zarar verdiği tespit edilen madencilik faaliyetleri gerekli önlemler alınıncaya kadar durdurulmaktadır.

Maden sahalarının tenör değeri bağlamında işletilmesinin ekonomik olup olmamasıyla ilgili olarak; her maden sahasının nitelik olarak farklılığı (sahaların kendine özgü farklı cevher yapısı, rezerv miktarı, başka cevherler de barındırma durumu, çevresel faktörleri ve altyapı durumu gibi) sebebiyle sadece tenör bilgisi üzerinden ekonomik olup olmadığının belirlenmesi mümkün olmamaktadır.

Maden Yönetmeliği’nin “Sicilin incelenmesi” başlıklı 97’nci maddesinde “...İlgisini inanılır kılan herkes, sicil kayıtlarının maden sicil memurlarından biri huzurunda gösterilmesini isteyebilir” şeklinde düzenleme yer almakta olup, bu çerçevede işletmelerin isimleri ve ruhsat bilgileri doğrudan açık bilgi şeklinde paylaşılamamaktadır. Nitekim aynı konuya ilişkin daha önce Bakanlığımız aleyhine açılan dava üzerine Ankara 16. İdare Mahkemesi tarafından verilen E:2016/2684, K:2018/177 sayılı kararda özetle; “...4982 sayılı Kanunun 23’üncü maddesiyle ve Yönetmeliğin 34’üncü maddesiyle “ticari sır” kapsamındaki bilgi ve belgeye erişimi kısıtlayan kuralın, bir ticari işletme veya şirketin faaliyet alanı ile ilgili yalnızca belirli sayıdaki mensupları ve diğer görevlileri tarafından bilinen, elde edilebilen, özellikle rakipleri tarafından öğrenilmesi halinde zarar görme ihtimali bulunan ve üçüncü kişilere ve kamuya açıklanmaması gereken, işletme ve şirketin ekonomik hayattaki başarı ve verimliliği için büyük önemi bulunan; iç kuruluş yapısı ve organizasyonu, mali, iktisadi, kredi ve nakit durumu, araştırma ve geliştirme çalışmaları, faaliyet stratejisi, hammadde kaynakları, imalatının teknik özellikleri, fiyatlandırma politikaları, pazarlama taktikleri ve masrafları, pazar payları, toptancı ve perakendeci müşteri potansiyeli ve ağırları, izne tâbi veya tâbi olmayan sözleşme bağlantılarına ilişkin veya bu gibi bilgi ve belgeler kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir.

**İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SAYIN ÇİÇEK OTLU'NUN
YAZILI SORU ÖNERGESİNE İLİŞKİN CEVAPLAR**

**DÖNEM
28/2**

**ESAS NO
7/16298**

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri ile ticari sır kavramının birlikte değerlendirilmesinden; şirketlerin pazar payları, müşteri potansiyeli ve ağlarına, izne tâbi veya tâbi olmayan sözleşme bağlantılarına ilişkin bilgilerin ticari sır kapsamında kaldığı, ticari sır olarak nitelendirilebilecek belgelerin ise 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamında değerlendirilmeyeceği açıktır.” denilmek suretiyle şirket isimlerinin ve ruhsat bilgilerinin ticari sır kapsamında olduğu ve kamuya açıklanmaması gerektiği ifade edilmiş olup, açılan bu davanın reddine karar verilmiştir. Bu karar üzerine yapılan istinaf başvurusu da Ankara Bölge İdare Mahkemesi 12. İdari Dava Dairesinin E.2018/836, K.2018/1092 sayılı kararıyla reddedilerek karar kesinleşmiştir.

Önergede yer alan ve diğer bakanlıkların görev alanına giren hususlara ilişkin bilgilerin ilgili kurum/kuruluşlardan alınmasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.